

ÖSSZEFOGÁS Régiós Újság ÖSSZEFOGÁS

A NOE Al-Duna Régióközpontja,
7622 Pécs, Nagy Lajos király út 9. Tel: 72/520-568
2008-12-04. 2. évfolyam 13. szám
noepecs@pphf.hu
www.noepecs.hu

„Karácsonyi ajándék ötleteim: Az ellenségednek megbocsátás, az ellenfelednek türelem, a barátodnak szeretet, a partnerednek szívességség; mindenkinek jóindulat, minden gyermeknek egy jó példa, és végül magadnak tisztelet.”

Arnold, Oren

Nyertesünk

Az Al-Duna Régió újságának címére és logójára kiírt pályázatunkat a Lippói csoport tagja, Kócsy Ferencné, Bea nyerte. Nyereményét, a 2000 Ft-os könyvutalványt az Adventi Gyertyagyújtásunkon adjuk át. Gratulálunk neki!

Tolnai sportnap:

Ha nem hullanának olyan intenzíven a falevelek, ha nem látnánk a szorgos szüretelőket nyújtózni egy-egy szőlőfűrt után, akkor talán el sem hinnénk okt.11-e van és nyárias meleg. Ha viszont nyárias meleg akkor „nagycsaládos sportnap”. Most is háztömbkörűli futással kezdtünk, melyen rendőreink és polgárőreink biztosították az utat. Utána bemelegítő mozgás következett, mintegy ráhangolódva a Családi sorversenyekre. Labdabegyűjtés, talicskázás rákjárás stb. volt a játékok között. A leg..leg..leg verseny most kicsit rendhagyó volt hiszen a sportnapunkat megtisztelő Mőzsi Szabó Pista bácsi és kedves neje Györke is részt vett a kosárra dobó versenyen „NBA-s sztároket megszegyenítő dobásokkal (képek a www.nfe.fw.hu oldalon). Kicsit pihenhetünk és ezalatt két kedves vendége a sportnapnak Klemné Koleszár Ildikó és Gyulai János tarott nagyon tartalmas, érdekes előadást pekingi olimpia élményeiről.

A nap végét foci és női kézilabda zárta, majd következett az eredményhirdetés, melyről senki sem távozott üres kézzel. A Civil Házban eközben már főtt a halászlé, melyet ezúttal -e sorok írója főzött, megpróbálva helyettesíteni az eddigi szakácsot, Lampek Gyurit (Lasit). A segítő Lengyelfalusi Gábor volt. Nagycsaládos társaim szerint bár „gyüttment” vagyok, azért a halászlém finom volt. (Ez vicc volt) Következő programunk nov.4.-én lesz a gimnázium aulájában. Meghívót vendégünk: Berecz András mesemondó lesz. Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Makó Zoltán vez. tag

Előszálláson történt:

Előszálláson Mikulás-Futás volt, Nagykarácsonyra, a Szeretet Posta megnyitójára, 30-án de. egyesületünk több tagja részt vett, futva, kerékpárral december 19-én karácsonyi ünnepség lesz kicsi falunkban, ahol szintén jelen leszünk, tagjainkat csekély értékű ajándékutalvánnyal lepjük meg a rendezvényen, azon kívül a játszóházi foglalkozásokon is készíthetnek gyermekeink ünnepi ajándékokat.

Kívánok mindenkinek boldog, szeretetteljes készülődést!

Üdvözlettel Előszállási NE Jákliné Brigitta

Meghívó

Szeretettel meghívunk benneteket 2008.12.14.-én tartandó Adventi gyertyagyújtásunkra, az Ipartestületi kamara székházába! (dr. Majorossy Imre u.36.)

Programtervezet:

- Gyerekek színdarabja,
- Mesét mond Kovács Erzszi néni,
- Gyerekek zeneszáma,
- Gyertyagyújtás,
- Karácsonyi ajándékkészítés.

Kérjük, jelezzétek, hány gyerekkel vesztek részt a rendezvényen!

Advent

Advent szavunk a latin adventus főnévből ered, jelentése eljövétel, megérkezés. A reményteli várakozás időszaka ez, a keresztény hitvilágban Krisztus eljövetelére, a karácsonyra való felkészülés. Az ünnepi időszakot már az V.-VI. században is megünnepelték, amikor az éjféλι harangszó jelezte az advent kezdetét. Eredetileg 40 napos időszakot jelentett, a Gergely naptár bevezetése után azonban négy hétre rövidült, s a december 25-ét megelőző vasárnapon veszi kezdetét.

A keleti keresztény népek még ma is Január 6-án ünneplik a karácsonyt. A régi időkben advent a böjt és az imák időszaka volt, napjainkban inkább a karácsonyra való felkészülés periódusa. Gyakran készítenek adventi naptárt (főként gyermekek számára), melyben minden nap egy-egy apró meglepetés található.

Adventi hagyományok

A karácsonyt megelőző négyhetes időszakot számtalan hagyomány övezte. Advent idején a leghosszabbak az éjszakák, így nagyszerű alkalom nyílt a varázslásra. Úgy tartották aki András napján párnája alá egy férfi ruhadarabját teszi, álmában meglátja leendő párját. Erdélyben úgy tartották ebben az időszakban a gonosz szellemek alakot öltenek, s a házakba lopózva igyekeznek rontást hozni az ott lakókra, így reggelig minden ajtót és ablakot zárva tartottak.

Az Alföldön egy régi szokás szerint a hajnali mise haragszójára a lányok mézet és cukrot ettek, hogy magukhoz édesgessék a kiválasztott férfit. Salgótarján környékén az a hír járta, advent idején tüzet lehelő emberek járnak az éjszakában, s ellenük az egyetlen védelmet a rózsafüzér jelenti. Az évszázadokkal ezelőtti pogány hitvilágban szintén a gonosz szellemeket igyekeztek elűzni, legtöbbször szent növényeik segítségével.

Az adventi koszorú hagyománya

Az adventi koszorú elkészítésének divatja csupán a XIX. században jött divatba, azonban már a pogány korban is léteztek hasonló ünnepi díszek. Magyalt, fagyöngyöt és örökzöld növényeket használtak az ajtó díszeként. Európában először Heinrich Wichern, egy lelkész tette az ünnep részévé a koszorút. Egy gyertyákkal díszített csillár segítségével jelezte az árvaház gyermekei számára az ünnepig hátralévő időt. Az észak-német területet követően hamarosan Ausztriában is meggyulladtak az első gyertyák. Ma már szerte a világon az ünnep népszerű kellékévé vált az adventi koszorú, s a vasárnapi gyertyagyújtás fokozza a várakozás örömét.

Dunaszentgyörgyi képzés:

Októberben Dunaszentgyörgyön került sor a nagycsaládos egyesületek al-dunai régiójának vezetői továbbképzésére. Egy szombati napon szakmai továbbképzésre készültünk, kis szorongással vegyes hangulatban indultunk el, mivel új csapatgként teljesen ismeretlen emberekkel kell a napot eltöltenünk. Hamar szembesültünk a ténnyel, hogy **TÉVEDTÜNK!** A bemutatkozások után a hangulat oldására igazán célravezető és vidám játéknak voltunk részesei. Nem csak játszottunk és jól éreztük magunkat, hanem megismertük a résztvevőket. A játék során szembesültünk, azzal hogy az ország más és más településein élünk, problémáink és tulajdonságaink nagyon hasonlóak. A rövid kikapcsolódást nyújtó játék után a résztvevő egyesületek közül megismerhettük a házigazda Dunaszentgyörgy, Tolna, Kalocsa, Pécs és Ercsi egyesületeinek munkáját, szokásait és a jövőre vonatkozó terveit. Minden településen hasonló lelkesedéssel vetik bele magukat a csapatok az elvégzendő "munkába" (amit természetesen nem munkának tekintünk). A problémák hasonlóságát vehettük észre az önkormányzatokkal való kapcsolattartás terén is, és átadtuk egymásnak bevált tapasztalatainkat, hogy lehet ezt az akadályt elhárítani. Tudatosult bennünk, hogy egyre nagyobb szükség van a pályázatok által nyújtott anyagi függetlenség megteremtésére, persze ez nem egy egyszerű feladat.

A délután folyamán Pikó Zsuzsanna az adományszerzés különböző lehetőségeiről és annak formáiról tartott számunkra ismertetőt. Felhívta figyelmünket a kapcsolattartás fontosságára, valamint a meglévő címlistánk szabályos vezetésére. Ötleteket kaptunk, miként kezdjük neki a nagy feladatnak melyhez igen nagy tapasztalat és kitartás szükséges. Az elutasítást sosem szabad úgy felfognunk, hogy az a személyünk iránt irányul, bár tegyük hozzá, hogy ezt elég nehéz (kidobnak az ajtón, gyere be az ablakon).

A nap folyamán a kellemes légkörről a dunaszentgyörgyi csapat gondoskodott számunkra, minden igényt kielégítően. Nagyon finom étellel és süteménnyel vártak bennünket. Ezúton is szeretnénk megköszönni minden segítők a fáradozását, amit értünk tettek. Lelkesen várjuk a folytatást, mely januárban lesz Pécs városában.

Ercsi nagycsaládosok Egyesülete nevében Jakabné Kiss Katalin és Viczkó Róbertné

Tolnán történt:

Egyesületünk életében az őszi is hasonlóan mozgalmas volt, mint az előző „évszakok”

Szeptemberben Keszthelyre ment a csapat az őszi országos találkozóra. Rengeteg élménnyel és jó programokkal gazdagodott, aki ott járt.

Októberben tartottuk hagyományos sportnapunkat, ügyességi számokkal, családi sorversenyekkel. A napot finom halászlével zártuk. Novemberben egy kicsit rendhagyó, de reméljük hagyományt teremtő programunk volt. „Mesélő téli esték” címmel. Mőzsi Szabó István a város 80 éves festőművészevel beszélgettünk a régi és mai időkről. Mindenki Pista bácsija párjával „Györkével” szép estét szereztek kicsiknek és nagyoknak. Erre a alkalomra irodánkat „mesélő sarokká” varázsoltuk. Decemberben eljött végre a várra várt Mikulás, szép csomagot adva gyerekeinknek. Gyerekeink kaptak másik ajándékot is, Kovács Gábor saját meséivel, dalaival szórakoztatta a kicsiket és nagyokat. Ezúton kívánunk minden családnak békés karácsonyt és még békésebb új esztendő.

Délceg tölgy a hegytetőn

Volt egyszer egy tölgyfákkal borított magas hegy. A tölgyek a hegytetőről nézték a lenti világot, a völgyben a falut, a faluban az emberek életét. Nyár volt, meleg, verőfényes nyár, és ezek a fák reggeltől estig beszélgettek egymással a leveleik susogásával. Általában nem volt ez több egyszerű pletykánál, mivel magasra nőttek, beláttak a falu házai közé, melyik ember hogyan él, mit csinál, s az erről való beszéd töltötte ki egész napjukat. A fák ágain énekesmadarak ugráltak, dalolták a maguk énekét, kopogtatták a fák törzsét, ágait, s azok néha rájuk szóltak:

- Ne zajongjatok így, nem értjük egymás szavát! A madaraknak lassan elment a kedve a kopogtatástól meg az énekléstől, és egy kicsit lejjebb húzódtak az erdőben, magukra hagyva a hegytetőn álló fákat. A Teremtő lenézett a hegyre s a fejét csóválta, de néma maradt. Elővette zsákjából a hideget, s a szelek szárnyára kötötte, így ezek a szelek többé már nem meleg nyári szellők voltak, hanem hűvös őszi fuvallatok, majd jeges, metsző szélviharok. Hamarosan lehullott az első hó, és a fák félálomba merültek. Volt a fák között egy különösen erőteljes sudár tölgy, amelyik szinte a hegy csúcsán nőtt. Amint álmosan pislogva körültekintett, nagyon sajnálta, hogy véget ért a beszélgetés a többiekkel, hogy elszállt a nyár, lehullottak a leveleik, és ők ott állnak kopacson, félálomban.

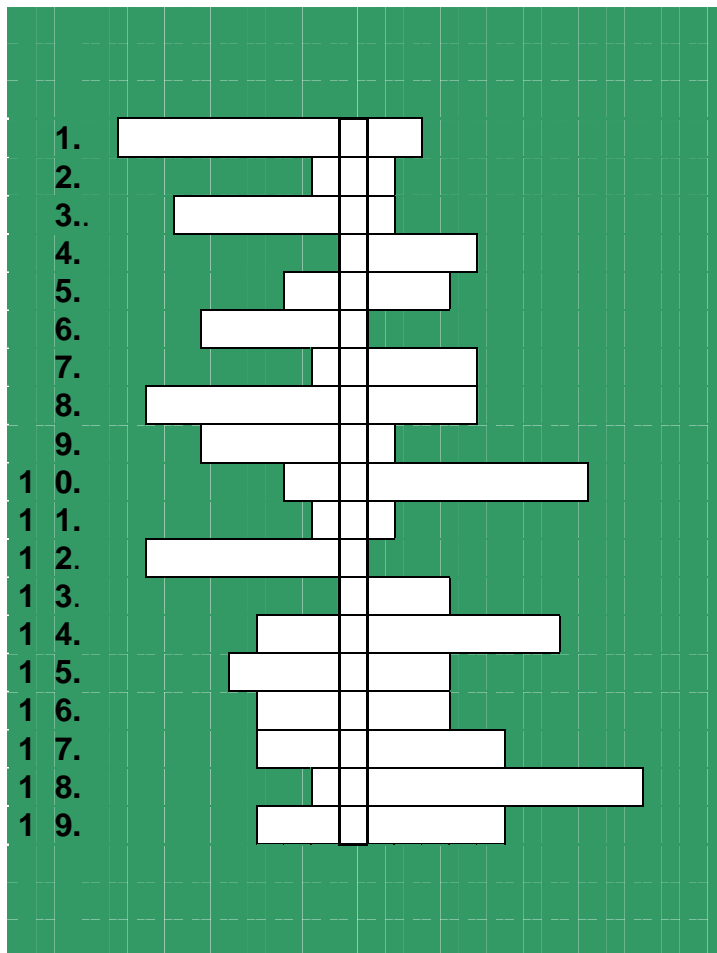
- „Na nem, baj - bizakodott -, majd tavasszal újra folytatódik a locsi-fecsi, az unaloműző pletyka.” A tél csendjében, amikor egy élő sem mozdult, csak a hótakaró borította a fák ágait, ez a tölgy különös hangokat hallott. Fülelni kezdett. És mintha ez a hang őbelőle jött volna, belülről a törzséből, vagy talán még a gyökerekből is. Mintha valami zenekar játszott volna, de nem fűvös meg vonós zenekar, hanem csak ütőhangszerek. Igen, mintha titokzatos idegenek dobokon játszottak volna. Mindez komolyan nyugtalanította: „Mi ez a dobszóra emlékeztető ritmus, amit magamból belülről hallok?” Amikor leszállt a sötétség, az éjszaka olyan volt, mintha megjelent volna egy nagy úr az égbolton. Egy nagy úr, akinek vállát fekete palást borítja, s ez a palást apró aranyfényekkel van díszítve, és mintha csak az arca látszott volna a fekete úrnak: a Hold kísértetiesen sápadt korongja. És ez az úr mintha szólt is volna hozzá:

- Hallod-e, tölgyfa, az a hang, amit belülről hallasz, a titokzatos ritmus, az a te igazi hangod. Hallgasd tovább, és engedd, hogy egyre erősebb és hangosabb legyen! De a tölgyfa nyugtalan maradt, és bizonytalan félelmek támadtak benne. Csak akkor könnyebbült meg, amikor eljött a hajnal, a nagy palástos úr eltávozott az égboltról, és felváltotta őt a nap, meleg sugarait szétküldve a világba. Az egyik sugár odanyilazott a tölgyfa odvába. Ez a kis meleg előcsalogatott egy kukacot, aztán egy másikat, egy harmadikat, végül a kukacok egész csapata ott süttette a hasát a halvány téli napsütésben. A tölgyfa megijedt, mert ráébredt, hogy ezek a férgek rágják belülről. Száz meg száz kukac fogainak lassú őrlése keltette azt a sejtelmes, dobszószerű ritmust törzsének belsejében. Rájött, hogy beteg. Megköszönte a napnak, hogy előhívta és megmutatta neki ezeket a kukacokat, majd a völgyben fészkelő madarakat szólította meg.

- Hol vagytok énekesmadarak? Repüljeteek hozzám és segítsetek rajtam! És jöttek a cinkék, a harkályok, akik nyáron mind lejjebb húzódtak az erdőben, mert a fákat zavarta a kopácsolásuk. Most nekiláttak mind, csőrükkel megszabadították a tölgyet a férgek okozta betegségtől, s tavaszra újra csend lett a belsejében, nyugtalanság nélkül, derűsen hallgatta a cinegék „nyitnikék”-jét.

Rejtvény

1. Mi annak az édességnek a neve a karácsonyfán, amelyet csak Magyarországon ismerünk?
2. A hagyományos karácsonyi asztalról nem hiányozhat ez a minden kertben megtalálható fa csonthéjas termése. Belsejéből, hogy szép, hibátlan, vagy hibás, barna, - következtettek a családtagok egészségére. Mi is volt ez a termés?
3. Hogy hívják a Mikulást kísérő ördögszerű figurát, aki ijesztget és büntet?
4. Holiday magyarul?
5. Mikulást ilyen néven is ismerjük. Neve? (Az 50-es években honosodott meg az orosz gyed moroz tükörfordításaként)
6. Hogyan hívjuk egy szóval a november 30-ától induló négy hetet, amely a karácsonyi készülődés időszaka?
7. Mi a neve annak a német eredetű, jellegzetesen karácsonyi süteményünknek, amelyet cukros dióval, vagy mákkal töltenek meg?

8. Mi a neve annak a népszokásnak, amelyben a fiatalok énekelve házról házra járnak és megelevenítenek egy dramatikus játékot, közben ajándékokat fogadnak el? (Tárgyi kellékük: egy játék jászol)
9. A XIX. sz. végétől Miklós szlovák nevéen hívjuk azt a piros kabátos, nagy szakállú jóságos öreget, aki december elején megajándékozza a gyerekeket. Ki is Ő?
10. Régen almával-dióval feldíszített faág állt a parasztszobákban a karácsony tiszteletére. Ma mi áll a lakásokban a karácsony ünnepén?
11. A karácsonyi vacsora legelterjedtebb fogása. A népi hiedelem szerint, aki ezt eszi karácsonykor, annak sosem lesz üres a pénztárcája a következő évben. Miből készül ez az étel?
12. December 13-án kezdik készíteni ezt a bútordarabot, és 24-én fejezik be. Elkészülve, tulajdonosa magával viszi a karácsony éjszakai misére, ott rálépve, mágikus képességeknek lesz birtokosa, mert meg fogja látni a falu boszorkányait. Hogy hívják ezt a bútordarabot?
13. Mágikus erőt tulajdonít a néphit ennek a gyümölcsnek. Úgy tartották, és helyesen, hogy aki ezt fogyasztotta, az, szép és egészséges lesz. Karácsonykor a családfő annyi felé vágta ezt a gyümölcsöt, ahányan voltak a családban. Mindenki kapott belőle, hogy összetartsa a család. Mi ez a gyümölcs?
14. Vidáman búcsúztatjuk el az év utolsó napját. A nap neve?
15. Hogyan hívjuk azt a népszokást, amikor fiatalok énekelve járták a falut, meg-megálltak egy háznál, és engedélykérés után karácsonyi dalokat énekeltek? Ezért a háziaktól valami ajándékot kaptak.
16. Tojásfehérjéből és cukorból készül ez az édesség a karácsonyfán. Mi a neve?
17. December 28-ához, az Aprószentek Napjához kötődő népszokás. Az a hiedelem fűződik hozzá, hogy aki átesett ezen a szertartáson, azt az ártó szellemek nem bánthatják, továbbá testét nem lephetik el kiütések. Mi volt ez a népszokás?
18. A borhoz kapcsolódik ez a népszokás. December 27-én, János napján mit végeztek a borral? Az ilyen bort aztán gyógyszerként használták.
19. Mi volt az a népszokás, amelyet Szilveszter éjjelén a lányok végeztek? Hideg vízbe öntötték a felforrósított anyagot, és a kapott figurából jóstak jövődöbelijük foglalkozására. Mi volt ez a művelet?

Helyes beküldők között 1000Ft-os könyvutalványt sorsolunk ki!

Beküldési határidő:2008.12.31.

A Régiós Iroda elérhetősége, nyitva tartása:

7622 Pécs, Nagy Lajos Király útja 9. fsz. 6.

Telefon:72/520-568 fax: 72/520-569

E-mail: noepecs@pphf.hu

Az iroda nyitvatartási ideje:

kedd

9.30-10.30 Várdainé Kriszti

10.30-12.30 Csizmadia Ildikó

12.30-15-30 Várdainé Kriszti

szerda

12-14 Tátrai Gabi

14-16.30 Zsemberovszky Zsuzsa matek korrepetálás!

csütörtök

9.30-12.30 Rőmer Károlyné

12.30-17.00 Dr Farkasné Székely Kamilla, angol korrepetálás!

Régiós titkár:

Várdainé Kiss Krisztina: 70/332-3514 (flottás), vardaikr@t-online.hu

Farkasné Székely Kamilla: 70/635-1813 (flottás), sz.sica@gmail.com

Szolgáltatásaink:

Jogi,

Építési,

Pályázatírási tanácsadás.

NOE flottás telefonokhoz igazolás kiadása.

Á ldott, Békés Karácsonyi Ünnepeket Kívánunk!!!

Ady Endre: Karácsony

Harang csendül,

Ének zendül, Messze zsong a hálaének

Az én kedves kis falumban

Karácsonykor Magába száll minden lélek.

Minden ember

Szeretettel

Borul földre imádkozni,

Az én kedves kis falumban

A Messiás Boldogságot szokott hozni.

A templomba Hosszú sorba'

Indulnak el ifjak, vének,

Az én kedves kis falumban

Hálát adnak

A magasság Istenének.